

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 852/2015
29.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.П., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., адвоката Н.М., поднетом против правоснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 404/15 од 07.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., поднет против правоснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 404/15 од 07.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године, окривљени Д.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом обавезан је окривљени Д.П. на плаћање судских трошкова у износу од 34.990,00 динара, као и на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правоснажности пресуде под претњом принудног извршења сходно члану 261. став 2. тачка 9. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 404/15 од 07.07.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Д.П. и његовог браниоца и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.П., адвокат Н.М., због повреде члана 485. став 1. ЗКП, а из образложења произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поново

разматрање и одлучивање, с тим да се нови поступак води пред измењеним већем, а да Врховни касациони суд обустави извршење казне по правноснажној пресуди.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и члана 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведено је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П.

Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа
судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.